

Sygn. akt IV U 282/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2020 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Łataś

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2020 roku w C.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 8 stycznia 2020 roku Nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 282/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 stycznia 2020 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił przyznania Z. K. prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przywołał treść art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych i wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej określonych w tym przepisie, albowiem po 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy. W dalszej kolejności organ rentowy przywołał treść art. 49 ustawy

o emeryturach pomostowych i wskazał, że ubezpieczony nie spełnia również warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej określonych w tym przepisie, albowiem nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą i na dzień

1 stycznia 2009 roku nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, wynoszącego co najmniej 15 lat.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł Z. K., podnosząc że całe życie zawodowe był związany z Hutą (...), gdzie pracował 35 lat,

5 miesięcy i 25 dni, w tym do 31 grudnia 2008 roku przepracował tam 22 lata,

7 miesięcy i 22 dni w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Z. K. urodził się (...) i od 12 grudnia 2017 roku pozostaje zatrudniony w firmie (...) w C.. W dniu 9 grudnia 2019 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej, w wyniku rozpoznania którego organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzję z 8 stycznia 2020 roku – okoliczności niesporne.

(v. akta rentowe)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Nadto w myśl art. 49 ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Wszystkie wymienione powyżej warunki ubezpieczony musi przy tym spełniać **łącznie**, a niespełnienie choćby jednego z nich, skutkuje brakiem możliwości przyznania mu prawa do emerytury pomostowej.

W przypadku Z. K. musiałby on zatem urodzić się po 31 grudnia 1948 roku, ukończyć 60 lat życia, posiadać okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, posiadać przypadający w odpowiednim czasie okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat oraz **musiałoby nastąpić rozwiązanie z nim stosunku pracy.**

Jak tymczasem jednoznacznie wskazuje zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, odwołujący cały czas pozostaje zatrudniony w firmie (...)

w C., a tym samym nie spełnia warunku przewidzianego w art. 4 pkt 7

(a zatem również w art. 49 pkt 2) ustawy o emeryturach pomostowych

i w konsekwencji nie ma obecnie możliwości przyznania mu prawa do emerytury pomostowej.

Jednocześnie zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku

z 15 grudnia 2000 roku, II UKN 147/00 (OSNP 2002/16/389), a który to pogląd Sąd Okręgowy w pełni akceptuje i przyjmuje za własny, istota decyzji organu rentowego polega na rozstrzygnięciu o prawie do konkretnego świadczenia (lub o jego wysokości) jako całości, a nie o poszczególnych elementach składających się na to prawo. Sąd stwierdzający spełnienie przez ubezpieczonego jednego lub więcej warunków powstania prawa do świadczenia, nie może ustalić tego w sentencji wyroku, przy jednoczesnym oddaleniu odwołania ubezpieczonego od niekorzystnej dla niego decyzji organu rentowego.

Po ustaleniu zatem, że odwołujący nie spełnia jednej z niezbędnych przesłanek do przyznania prawa do emerytury pomostowej, nie było potrzeby ustalania, czy faktycznie w spornym okresie wykonywał pracę w szczególnych warunkach, albowiem nawet gdyby okoliczność ta się potwierdziła, to i tak jego odwołanie co do zasady będzie podlegało oddaleniu, a sam fakt wykonywania pracy w warunkach szczególnych, w żaden sposób nie mógłby zostać uwzględniony w sentencji orzeczenia. Jednocześnie jakiegokolwiek ustalenia faktyczne, których sąd dokonałby w niniejszej sprawie w zakresie rzeczywistego charakteru pracy odwołującego w spornym okresie, nie miałyby żadnej mocy wiążącej dla organu rentowego przy rozpoznawaniu kolejnego jego wniosku o emeryturę pomostową.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz przepisów powołanych w treści uzasadnienia, oddalił odwołanie Z. K. jako bezzasadne.

Wyrok wydano na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ k.p.c., albowiem żadna ze stron nie wносиła o przeprowadzenie rozprawy, a okoliczności sprawy związane z nierozwiązaniem stosunku pracy były niesporne i wynikały z akt sprawy.